

WOJEWODA OPOLSKI

Opole, dnia 22 lutego 2022 r.

PN.III.4131.1.23.2022

**Pan
Dariusz Zajdel
Przewodniczący Rady Miejskiej
w Zawadzkiem
ul. Dębowa 13
47-120 Zawadzkie**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz.1372)

stwierdzam

nieważność uchwały Nr XXXVI/259/22 Rady Miejskiej w Zawadzkiem z dnia 24 stycznia 2022 r. w sprawie wyznaczenia miejsc do prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników oraz określenia zasad prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników na wyznaczonych miejscach, w części obejmującej § 6 załącznika do przedmiotowej uchwały – z powodu istotnego naruszenia prawa.

Uzasadnienie

W dniu 24 stycznia 2022 r. Rada Miejska w Zawadzkiem, powołując się art. 3, art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 29 października 2021 r. o ułatwieniach w prowadzeniu handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2290) podjęła uchwałę nr XXXVI/259/22 w sprawie wyznaczenia miejsc do prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników oraz określenia zasad prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników na wyznaczonych miejscach. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 26 stycznia 2022 r.

W kwestionowanym akcie Rada Miejska w Zawadzkiem ustaliła szereg zachowań, które uznała za zabronione w miejscu wyznaczonym do prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników. W ocenie organu nadzoru przedmiotowa uchwała, w tym zakresie w sposób istotny narusza prawo. Przekroczono bowiem delegację ustawową, wynikającą z art. 5 ustawy o ułatwieniach w prowadzeniu handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników. Za nierespektujące zakresu upoważnienia ustawowego należy uznać postanowienia zawarte w § 6 regulaminu stanowiącego załącznik do ww. uchwały, a mianowicie:

- 1) zakaz prowadzenia wszelkiego rodzaju gier hazardowych – stanowi powtórzenie art. 128 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008),
- 2) zakaz przebywania w stanie nietrzeźwym i zakaz spożywania napojów alkoholowych – sprawy związane ze sprzedażą, podawaniem oraz spożywaniem napojów alkoholowych uregulowane zostały w sposób kompleksowy w art. 14 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119). W szczególności art. 14 ust. 6 ww. ustawy upoważnia radę gminy do ustanowienia czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w innych niewymienionych w ustawie miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter. Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, że wprowadzenie tego rodzaju zakazów nie może następować w przedmiotowym regulaminie, podejmowanym na podstawie art. 5 ustawy o ułatwieniach w prowadzeniu handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników,
- 3) zakaz używania substancji zmieniających świadomość – wynika z art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050),
- 4) zakaz zaśmiecania terenów - został uregulowany w art. 145 Kodeksu wykroczeń,
- 5) zakaz niszczenia obiektów i urządzeń – normuje art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń.

Rada gminy, formułując postanowienia uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, nie tylko nie może wykraczać poza zakres ustawowego upoważnienia, ale i naruszać innych powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Stąd też, akty prawa miejscowego nie powinny w żaden sposób regulować materii należącej do przepisów wyższego rzędu i tymi przepisami normowanej (nawet, jeśli taka regulacja stanowiłaby jedynie powtórzenie obowiązującego przepisu). Ponowne uregulowanie przez radę gminy materii ustawowej prowadzić może do sprzeczności z obowiązującym w tym zakresie przepisem ustawy, i to nie tylko w przypadkach, w których postanowienia uchwały w sposób oczywisty normują

określone zagadnienia wbrew obowiązującym przepisom prawa. Również i modyfikacja, czy powtórzenie przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony, czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy.

Ustawodawca, kształtując upoważnienie rady do wydania uchwały w tym przedmiocie, precyzyjnie wskazał, które kwestie pozostawił regulacji jednostki samorządu terytorialnego. W przypadku aktów prawa miejscowego przekroczenie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa. Rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu udzielonego przez ustawę upoważnienia w zakresie tworzenia przepisów wykonawczych, a w tych działaniach nie może tego upoważnienia zawężyć i przekraczać. Wydając akty będące źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP) musi respektować zakres delegacji zawartej w aktach prawnych wyższego rzędu, powstrzymując się od wypełniania ich treści postanowieniami ustawy (por. wyrok NSA z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02).

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Wojewody Opolskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Z up. Wojewody Opolskiego

Ewelina Kurzydło
Zastępca Dyrektora
Wydziału Prawnego i Nadzoru

Prowadzący sprawę: Wojciech Cybulski Referent prawny, Wydział Prawny i Nadzoru, tel. 77 45 24 549.